

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobkyně: L. F., narozena X,
bytem X, X,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X-HS ze dne 6. 11. 2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaná odňala žalobkyni invalidní důchod, protože lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město zhodnotil, že pracovní schopnost žalobkyně poklesla pouze o 20 %. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, invaliditu přitom podmiňuje pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
2. Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami, v nichž uvedla, že její míra poklesu pracovní schopnosti dosahuje vyšší hodnoty. Onemocnění ji omezuje i při běžných denních aktivitách. Nevydrží v jedné poloze, a to pro silné bolesti zad.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K..

Žalovaná námitky zamítla a namítané rozhodnutí potvrdila. V námitkovém řízení nechala vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčina nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně spadá pod kapitolu XIII (Postižení svalové a kosterní soustavy), oddíl E (Dorzopatie a spondylopatie), položku 1b (Bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének, s lehkým funkčním postižením) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 10–20 %. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně určil lékař žalované při horní hranici, tj. 20 %. Tuto hodnotu zvolil s ohledem na charakter zdravotního postižení žalobkyně doložený lékařskými zprávami.

3. Proti rozhodnutí žalované žalobkyně brojila žalobou. V ní zopakovala námitky ze správního řízení. Dále uvedla, že byla shledána invalidní od roku 2004. Její zdravotní stav se přitom v průběhu několika let zhoršoval až na pokles pracovních schopností v míře 40 %. Rozhodující příčinou byla shledána diagnóza podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c vyhlášky o posuzování invalidity, a to s poklesem pracovních schopností v rozsahu 40 %. Přestože se její zdravotní stav nezlepšil, byla napadeným rozhodnutím shledána práce neschopnou jen v rozmezí 20 %. Dále žalobkyně namítla neposouzení zdravotního stavu vzhledem k celkovým dopadům na její život.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba nebyla důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity

ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobkyně.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly o 30 %, a proto se v jejím případě nejedná o invaliditu podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Tento stav existoval též ke dni 6. 11. 2020, tj. ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Posudková komise u žalobkyně shledala postižení podle stejné položky vyhlášky o posuzování invalidity jako žalovaná. Posudková komise stanovila horní hranici určeného rozmezí, a to vzhledem k dělnické profesi žalobkyně. Tuto hranici v souladu s § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšila o 10 % z důvodu komorbidit duševní povahy na konečných 30 %. K tvrzení žalobkyně o nezlepšujícím se průběhu jejího zdravotního postižení komise výslovně uvedla, že původní závěr o invaliditě byl hraniční až nadhodnocený. Zdravotní stav se již od roku 2014 zlepšil, přičemž postižení páteře jako hlavní příčina nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je ve fázi uspokojivé kompenzace na úrovni lehkého funkčního deficitu. Zároveň konstatovala, že předklon žalobkyně je omezen minimálně spíše pro zkrácené svaly a podle zobrazovacích vyšetření jsou u žalobkyně patrné jen degenerativní změny odpovídající věku.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně doporučení práce bez zvýšených fyzických nároků respektující žalobkyninu zdravotní omezení. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobkyně a s lékařskými zprávami, které předložila v řízení před soudem. Soud posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni se složením posudkové komise a obsahem posudku, přičemž proti nim nic konkrétního nenamítli. Žalobkyně s obsahem posudku sice nesouhlasila s tím, že s její zdravotní stav nezlepšil, tuto její námitku však posudek jednoznačně vypořádal.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pracovní schopnosti žalobkyně poklesly o 30 %, což podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění neodpovídá invaliditě.
13. Z uvedených důvodů nedošlo k vadám v řízení před žalovanou a její rozhodnutí č. j. 605 319 1100-44091-HS ze dne 6. 11. 2020 je v souladu se zákonem. Soud proto žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a úspěšné žalované náhrada nákladů nenáleží. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského

soudu v Plzni.

Plzeň 24. září 2021

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce